

Altjóða flutningsfelagið Samskip hefur latið upp skrivstovu í Havn

Samskip er ein stór flutningsfyrirteka sum bjóðar flutningstænastu av ymsum slag á landi, loft- og sjóvegis. Loysunarorðini hjá Samskip eru tryggleiki, góðska og smidleiki. Viðskiftafólkini kunnu lita á Samskip, tá ið talan er um at fáa alt, sum hevur við flutning, goymslu og spjaðing at gera, at virka saman. Okkara viðskiftafólk kunnu sostatt sjálvi brúka orku uppá aðrar tænastur til síni viðskiftafólk - core business.

Samskip bjóða uppá eina væl virkandi skipan ígjögnum skrifstovurnar í Íslandi, Færoyum, Onglandi, Danmark, Belgíu, Niðurlöndum, Svøríki, Noregi, Týsklandi, Rússlandi, Kanada, USA, Kína og Suðurkorea. Henda skipan verður stuðlað af okkara umboðsstovum kring heimin.

SAMSKIP

SP/F Samskip	Yviri við Strond 23	Postboks 3255	FO-110 Tórshavn	Tel. +298 308800	Fax +298 308801	á Stongunum	FO-700 Klaksvík	klaksvik@samskip.com
--------------	---------------------	---------------	-----------------	-------------------------	-----------------	-------------	-----------------	----------------------

Vikusifti

Nr. 213 • Vikuskiftið 6.–7. november 2004 • 78. árgangur • www.sosialurin.fo

Dagstovnar ella høsna- garðar – eitt kommunalt øki í valdysti?

Lesið síðu

Rok í sminkurúminum

Flest öll munnu kenna kensluna av at hava nervar fyrí einum ella øðrum. Undan frumframførsłuni av skemtíleikinum Ansa mær eftir Amalíu vóru nógv tekin um nervar. Fyrí tey, ið stríðast við teir, er tað mangan alt annað enn stuttligt. Men fyrí tey, ið bert hyggja at, kann tað vera ein skemtíleikur í sjálvum sær at eygleiða leikararnar, sum eru í ferð við at gera seg klárar til eina frumframførsłu

FRUMFRAMFØRSLA

Solby A. Eliassen
solby@sosialurin.no

Klaksvík: Klaksvíkar Sjonleikarafélag hefur frumframförslu klokkan hálfvum átta, og klökkan nærkast sjeý. Í smíkurmínunum er sjón fyrí søgn. 19 leikarar eru í ferð við at gera sekk tilreidar til at spæla sjónleikin Ansa máð eftir Amaliu. Aðalroyndin var kvöldið fyrí, og það gekk so hampuldið. Men so er það tað, at mangan verður sagt, at ein vánalig aðalroynd merkir góð frumframförsla.

Nakrír leikarar sita og práta rúndan um borðíð, sum er fult av hálv-tómum kaffikoppum, hálv-um sodavatnsflaskum, tómum bömm og sigarettþakum – umframt trý óskubikar á tremur við sigarettstubbum. Prátið gongur róliga millum øll, men nervar eru at hóma hjá teimum flestu.

– Eg dugi ikki ordiliga tekstin til hasa senuna, letur í einum af leikarunum. Viðkomandi tekur handritið, sum er væl og virðiliga slitið. Hann blaðar aftur og fram, men finnur ikki siðuna. Tá kemur honum til hugs, at tann siðan er skrødd úr. Hann lænir tí eitt handrit frá einum øðrum leikara, og tá hann finnur ta røttu siðuna, ger hann ikki mædari enn at hann skræðir hana úr og leggur hana í sitt egna handrit.

Horvin kambfjødur

Ein av leikarunum gongur og leitar eftir nökrum rekvisittum, meðan ein annar leitar eftir einum koppi, sum er pakkaður inn í silvurpappír. Hann spyr hvønn persón, sum kemur inn, um tey hava sæð koppin, men ongin hevur.

Klokkan er nú farin væl av
sjei, og nú merkist panikkurin av

álvara. Röddirnar eru hevjaðar munandi, og það ljóðar nærum sum fleiri fólk við ymiskum tjóðskapum eru sannað inni í sminkurúminum. Inn í millum höyrst onkur spyrja, hvar hetta er ella hvar hatta er. Fólk smárenna millum sminku- og umklæðisrúm.

So gongur hurðin enn einaferð, og sjálvandi fær viðkomandi fyrst spurningin um koppin. Jú, viðkomandi hevði ruddað har um dagin, og vist nokk koyrt hendan koppin í skrell. Har er onki annað at gera hjá fólki enn at stinga hendurnar niður í skrelliskeikurnar at leita. Meðan fólk standa soleiðis og leita eftir koppinum, eru óll tøy, sum eru aftan fyri leiktjaldid í ferð við at verða klár. Ljós og ljódmenn og teskari ganga víð oyrasnigili, so samskiftast kann millum ljós- og ljóðrum og pall.

– Er hetta hann, spyr so brád-

liga ein av teimum, sum hefur staðið við hondunum niðri í skrellispannini eina góða løtu.

Ja, röpar ein fegin maður og so eru hansara rekvisittir komnar undir land. Nú er það ein hefur hug at seta spurnartekin við, hvi það er so týðningarmikið, at það júst var hasin kappurinn. Hvi ikki bara gera ein annan. Jú, frágreiðingin er, at í hesum göða koppi, hefur leikarin goymt sín falska kambfjóður, sum er altavgerandi fyri hansara leiklut í leikinum.

Brosandi situr leikarin við sínum koppi, tí nú er alt undir kontrol aftur fyri hansara viðkomandi.

Showtime

Leikstjórinn stendur millum nakrar leikarar og gevur tey seinastu góðu ráðini. Ein av høvudsleikarunum og ein tænastrúgla standa og kjakast um, hvørt hann

skal hava eitt pappír og ein bræv-
bjálva ella tvey av hvørjum á
pallinum.

Tað endar við, at leikstjórin tekur eina avgerð fyri tey, og so er tann parturin úti av verðini. Tey fyrstu, sum skulu trína á pall, eru nú klár. Klokkan er hálvgum átta, og salurin fullur av fólki.

Leikararnir eru farnir upp á síðupallin at standa. Onkur eru farin inn á sjálvan pallin og eru þúra klár. Men sjálfur hövuðs-leikarin eru komin hálva leið upp á síðupallin, tá hon drönar niðuraftur í sminkurúmið.

– For fanin...onga lebastift, sigur hon. Tað er skjótt gjørt, og so kann leikurin byrja.